

Samuelson: Ja, jeg kan heller ikke love kirkeministeren en kirkekamp på grund af det lovforslag, som foreligger her. Jeg har også bemærket mig kirkeministerens udtalelse om enighed og den brede enighed. Det mener jeg heller ikke der skal være altid, men der er visse sager, som det kan være ganske praktisk at så stort et flertal som muligt i folketinget står bag.

Jeg er næsten overbevist om, at der bliver fuldstændig enighed om det lovforslag, der foreligger her. Der er en række smådetaljer, som er forbedringer, men man er jo veget uden om det væsentlige problem — og vel nok med rette for øjeblikket — nemlig om valgmenighedernes økonomiske situation, og dér vil jeg gerne spørge kirkeministeren, om man kan forvente, at der kommer en afklaring af, hvordan de økonomiske forhold for valgmenighederne skal være fremover. Også jeg har bemærket mig, at ministeren har behandlet strukturkommissionens oplæg på den måde, som man efter min mening bør behandle den, nemlig at man plukker noget fra strukturkommissionen og afviser andre ting.

Vi kan tilsige et velvilligt udvalgsarbejde fra det radikale venstre, og jeg tror da næsten også, vi kan nå at få lovforslaget igennem i år.

Maigaard: Mit partis ordfører, hr. Morten Lange, kan ikke være til stede ved denne lejlighed, og socialistisk folkepartis gruppe har derfor bedt sit frommeste medlem om at føre ordet i denne sag.

Vi er enige med ministeren i sigtet med lovforslaget, men jeg vil gerne på gruppens vegne gøre nogle bemærkninger om det grundsyn, som bærer denne lovgivning.

Vi synes, det må være rigtigt, at vi arbejder frem mod en situation, hvor menighederne, og altså også valgmenighederne, har den størst mulige frihed, men også det størst mulige ansvar for egne anliggender, også økonomisk ansvar, og det vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til.

Først om friheden: vi vil gerne meget

omhyggeligt gennemgå de bestemmelser, der er i lovforslaget om kontrol, for at se, om det er rimeligt, at de er der, og at de har den udformning, de har. Der tales i § 11, stk. 2, om noget så alvorligt som provstesynd, og vi må omhyggeligt gå igennem, om disse kontrolforanstaltninger er rimelige og rigtige i dette anliggende.

Det gælder ikke mindst, når det drejer sig om kontrollen og synet med kirkebygningerne. Der er kun i meget ringe omfang offentlige midler i kirkebygningerne. Jeg forstår af bemærkningerne til lovforslaget, at der nok er flere offentlige midler, end den gældende lov egentlig gør rimeligt og rigtigt — det vil jeg komme tilbage til — men man kunne egentlig godt stille spørgsmålet: med hvilken begrundelse skal der f. eks. foretages et syn, skal der være en kontrol med kirkebygningerne? Man kan altså henvise til, at der måske er nogle offentlige midler i, men det finder jeg er en spinkel begrundelse. Jeg tror i og for sig, at det, der bærer forslaget, er en statskirkes sømmelighedshensyn, et ønske om at opretholde et syn på kirkebygningen som et helligt sted, men det er det efter vores opfattelse ikke andre end menighedens opgave at varetage.

Det samme synspunkt, altså dette, at man skal prøve at indskrænke kontrolmekanismerne, gælder bestemmelserne om tilbagekaldelse af anerkendelse, som kan foretages af bispen eller ministeren. Vi mener, at disse bestemmelser må gennemgås grundigt i udvalget, før de er acceptable.

Så meget om friheden; dernæst et par ord om ansvaret. I den gældende lovs § 8, er det vist, står der, at valgmenighederne selv afholder de med deres særegne stilling forbundne udgifter, og det er derfor med nogen undren, vi ser, at der er en praksis, som ikke er ganske i overensstemmelse med loven, den, som ministeren beskriver i fremsættelsestalen med ordene:

„Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der i overensstemmelse med hidtidig praksis ydes statstilskud og lån af stiftsmidlerne til hoveddistandsættelse af valg-